

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሌንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አስራ ዘጠኝ

Jeff Pippenger
2025-12-25

ቁጥር አስራ ዘጠኝ

የይሁዳ ነገድ አንበሳ ለኢየሱስ የሚሰጥ ስም ነው፤ ይህም ክርስቶስ ትንቢታዊ ቃሉን መጀመሪያ በማተም ከዚያም በመፍታት የሠራውን ሥራ ያጎላል። በራጅይ ምዕራፍ አምስት የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ እርሱም ደግሞ የዳዊት ሥር የሆነው፣ መጽሐፉን ለመክፈት ድል አደረገ። “የዳዊት ሥር” እሴይ ነበር፣ የእሴይም ሥር ፋሬስ ነበር፣ የእርሱም ሥር ይሁዳ ነበር፣ የእርሱም ሥር ያዕቆብ ነበር፣ የእርሱም ሥር ይስሐቅ ነበር፣ የእርሱም ሥር አብርሃም ነበር። የይሁዳ ነገድ አንበሳ ጋር በተያያዘ ሁኔታ የዳዊት ወይም የእሴይ ሥር ተጠቅሶ ሲነገር፣ አልፋና አሜጋ የሆነውን የመጀመሪያና የፍጻሜ መርህ ያጎላል። በራጅይ ምዕራፍ አንድ የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ ሲፈታ፣ የባህርዩ ዋና ባሕርይ እርሱ አልፋና አሜጋ መሆኑ ነው። እርሱ ማን እንደሆነ ያራሱ፣ የይሁዳ ነገድ አንበሳ የታተመውን ትንቢቶች መፍታት የሚቻልበት መርህ ደግሞ ነው፣ ጊዜው እንደደረሰ በሚወስንበት ጊዜ።

የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል መፈታቱ፣ እርሱ እንደ ፈቃዱ መነቃቃቶችን ለማምጣት የቃሉን ኃይል ሲጠቀም የሚገለጥ የእግዚአብሔር የቤዛነት ሥራ አካል ነው። እህት ዋይት እንዲህ ትላለች፤ የዳንኤልና የራጅይ መጻሕፍት በተሻለ መልኩ ሲገቡ፣ በመካከላችን ታላቅ መነቃቃት ይታያል። መነቃቃትንና ተሐድሶን እንደ ፈቃዱ የሚያመጣው የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ብርሃን ነው።

እህት ዋይት የመጨረሻዎቹን ቀኖች ሲመለከት፣ በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የሚፈጸም ታላቅ ተሐድሶ እንዳለ ያመለክታል። በቅዱስ ታሪክ ውስጥ የነበሩት ሁሉም መነቃቃቶች ተሐድሶዎች ከእግዚአብሔር ቃል የተፈጠሩ ነበሩ፣ እና እያንዳንዱም ከእነዚያ ቅዱሳን ዘመናት የሰንበት ሕግ ከመጀመሩ ጥቂት ቀይም ብሎ የሚጀምረውን የመጨረሻውን ታላቅ መነቃቃትና ተሐድሶ ያመለክት ነበር። እነዚያ መነቃቃቶች የሚፈጠሩት በእግዚአብሔር ቃል መፈታት ነው። ሰባቱ ነገድዳዎች እንደ ዳንኤል መጽሐፍ በምዕራፍ አሥራ ሁለት እንደታተመው ሁሉ ታትመው ነበር።

ከ1260 ምልክት ጋር የተያያዙትን የመበተን ዘመን ትንቢታዊ ባህርያት ስንተግብር፣ በራጅይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ሙሴና ኤልያስ ለሦስት ቀን ተኩል በመንገድ ላይ ሞተው እንዳሉ እናገኛለን። በአሥራ ስምንተኛውም ቁጥር የእግዚአብሔር ቍጥ ጊዜ ደርሶአል። ሙሴና ኤልያስ የሰው ልጅ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክላሉ። ኢየሱስ የተሰቀለባት ሰይጣን ግብፅ ተብሎ በምሳሌ በተጠራቸው ከተማ መንገዶች ውስጥ ለ1260 ምሳሌያዊ ቀናት ተበትነዋል።

ሙሴና ኤልያስ ከቁጥር ሶስት ጀምሮ እስከ ቁጥር ሰባት ድረስ፣ በመንገድ ላይ እስኪገደሉ ድረስ፣ ምስክርነታቸውን እንዲሰጡ ኃይል ተሰጥቷቸው ነበር። ዮሐንስ በቁጥር ሁለት ቤተ መቅደሱን መለካቱን ጨርሶ ነበር፤ ከዚያም ሙሴና ኤልያስ ማቅ ለብሰው ምስክርነታቸውን እንዲሰጡ ኃይል ተሰጥቷቸው። የኤልያስና የሙሴ መልእክት በ1844 ለፊላደልፊያዊው ሚሊራዊ አድሌንቲዝም ተሰጠ፤ እስከ 1863 ድረስም ድምፃቸው ከትውልድ ወደ ትውልድ በሚተላለፉ ልማዶችና ወጎች ሥር ተቀበረ። ማቅ ለብሰው ለሶስት ዓመት ተኩል ምስክርነታቸውን እንዲሰጡ ኃይል ተሰጥቷቸው፤ “ማቅ” ከ1863 ጀምሮ የጨለማው እየጨመረ መሄድ ምልክት ነው።

ወንድምት ዋይት ሰባቱ ነገድጓዶችን የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መላእክት ክስተቶች እንደሚወክሉ የሰጠችውን ትርጓሜ በ«መስመር በመስመር» አቀራረብ ስንተግብር፣ በመልእክት የሚወርድ መልእክት የሚጀምርበትን ታሪክ እንገነባለን፤ ነገር ግን መስመር በመስመር ሲታይ፣ ያ መልእክት ሁለቱም የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት ነው። አንዱ እግሩን በምድር ላይ አንድ እግሩንም በባሕር ላይ በአገስት 11, 1840 አኖረ፤ ሌላውም በኤፕሪል 19, 1844 ያለው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ ደረሰ።

በእያንዳንዱ ትይዩ ታሪክ ውስጥ የሚቀጥለው የመንገድ ምልክት የእግዚአብሔር እጅ ነው። እርሱም ከዕንባቆም ጽላቶች ጋር የተያያዘ ነው። ከመጀመሪያው መልእክት ጋር የ1843 ሰንጠረዥ ተዘጋጀ፣ ነገር ግን በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ስህተት ነበረ። ከሁለተኛው መልእክት ጋር የእግዚአብሔር እጅ የዕንባቆም ጽላቶች የመንገድ ምልክት ናት፤ እርሱም እጁን ከስህተቱ ባነሳ ጊዜ ተወክሎ ታየ። እጁን ባነሳ ጊዜ፣ መልእክቱ እስከ ጫፍ ድረስ በቀስታ እየዳበረ ሄደ፤ ይህም በOctober 22, 1844 ከደረሰው ተስፋ መቁረጥ ጥቂት ቀደም ብሎ በExeter የሰፈረ ስብሰባ ላይ ወደ ፍጻሜው ደረሰ።

ሁለቱ መስመሮች ዓለም-አቀፍ መልእክትን ይለዩናል፤ ምክንያቱም የሚመጣው መልእክት አንድ እግሩን በምድር ላይ ሌላውንም እግሩን በባሕር ላይ ያኖራል፣ እና መነሣሣትም ይህ ዓለም-አቀፍ መልእክትን እንደሚወክል ያሳውቀናል። መልእኩ ደግሞ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ የመዘግየት ጊዜ መጀመሪያን ይለያል። በዚህ በመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ላይ የእግዚአብሔር ውሸትን ሲያመነጭ የሚያሳይ እጁንም እናያለን። በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 በትንቢታዊ መልኩ ራእይ እንደ ዋሸ ታየ፤ ነገር ግን ትዕግሥት ያላቸው ጠበቁ፣ እናም ራእይ ቢዘገይም አልዋሸም። ነገር ግን እኛ የምንገነባው መስመር ሲጀምር፣ የመጀመሪያው ቅሬታ ውሸት እንደ መጀመሪያው የመንገድ ምልክት ባሕርይ ይመለከታል።

ከዚያም የእግዚአብሔር እጅ ምልክትና የዕንባቆም ጽላቶች እግዚአብሔር ስህተትን እንደሚሸፍን ከዚያም እጁን ከዚያ ስህተት እንደሚያነሣ ያሳያሉ። በሚለራዊያን ታሪክ ውስጥ፣ ገበታው በታተመበት በግንቦት 1842 ስህተቱ በእግዚአብሔር ተፈቅዶ ነበር፤ ከዚያም 1843 ዓመት በተፈጸመ ጊዜ ስህተቱ ተገለጠ፤ ነገር ግን ከዚያ በኋላ ለጥቂት ጊዜ በኋላ ጌታ እጁን ከቁጥሮቹ ውስጥ ካለው ስህተት አነሣ። ስህተቱ ከግንቦት 1842 ጀምሮ እስከ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በኋላ ያለ አንድ ስፍራ ድረስ ነበር። ለመጀመሪያው መልእክት፣ የእግዚአብሔር እጅና የዕንባቆም ጽላቶች በግንቦት 1842 ላይ ተሰይመዋል፤ ነገር ግን በሁለተኛው መልእክት ታሪክ ውስጥ የእጁ መነሣት ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጥቂት በኋላ ይሆናል።

ይህ የ“እጅ”ን ምልክት እንደ ትንቢታዊ ዘመን ይለዩዋል። ይህም እርሱ ስህተትን በእጁ ሲሸፍን የሚጀምር፣ ከዚያም እጁ ከስህተቱ ሲወገድ የሚያበቃ ዘመን ነው። ይህ የእጁ መሸፈንና መግለጥ ዘመን፣ የትንቢታዊ ብርሃንን ሲያትምና ከዚያም ሲፈታ የይሁዳ ነገድ አንበሳ የሚፈጽመውን ሥራ የሚያሳይ ምሳሌ ነው። እውነትን ሸፈነ፣ ከዚያም ያውኑ እውነት—ከመጀመሪያው ብርሃን ጋር የማይቃረን በተለየ ብርሃን—ገለጠ። ይህንም ያደረገው የሚለራውያንን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ተሐድሶና ማሻሻያ ለማፍራት ነው።

የመልእኩ መምጣት ጋር የጀመረው የመዘግየት ዘመን፣ እጁ በተወገደ ጊዜ ተፈጸመ፤ በዚህም ነቢያዊ ብርሃን ተከፈተ፣ ይህም በኤክሴተር የካምፕ ስብሰባ ላይ ወደ እኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት የመራውን “የሰባተኛው-ወር እንቅስቃሴ” አስጀመረ፤ በዚያም መልእክቱ በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ዘመን ወደ ተዘጋው በር እስኪደርስ ድረስ እንደ ማዕበል ጎርፍ ሆነ። ቃሉ በመከፈቱ አማካይነት የተገለጠው የእግዚአብሔር ኃይል መጨመር የሚቀጥል መነቃቃትና ተሐድሶ አመጣ።

በ1863 ዓ.ም. የሎዶቅያውያን ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ዮርዳኖስን እንዳይሻገር ተከለከለ፣ ኤልያስንና ሙሴን በድንጋይ ስለ ወገሩ ወደ ምድረ በዳ ተመደበ። የዊልያም ሚሊር መልእክት የኤልያስ መልእክት ነበር፣ የሚለርም መሠረታዊ መልእክት የሙሴ “ሰባት ዘመናት” ነበር። “ሰባት ዘመናትን” መቃወም ሙሴን መግደል ነበር፣ ሚሊር ያቀረበውን መሠረታዊ እውነት መቃወምም ኤልያስን መግደል ነበር። በ1863 ዓ.ም.

መልእክተኛውና መልእክቱ በመንገድ ላይ ተገደሉ፡ ከዚያም ጊዜ ጀምሮ እነርሱን ማግኘት የሚቻለው በኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ውስጥ መቃብራቸውን በመፈለግ ብቻ ነበር። እነርሱ በመንገድ ላይ ሞተው ነበር—ማለትም እስኪነሡ ድረስ። እነርሱ የሚነሡት “በየቅደም ተከተላቸው የሚገለጡ” የ“ሰባቱ ነጎድጓዶች የወደፊት ክንውኖች” በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ ሲደገሙ ነው።

የመጀመሪያው መልእክ ታሪክ በሁለተኛው መልእክ ታሪክ ላይ በሚደረግ ጊዜ፣ ትንቢታዊው መዋቅር የክርስቶስን እጅ ለመከተል የሚረዳ የማመሳከሪያ ነጥብ ያመነጨል፤ ይህም በእኩለ ሌሊት ጩኸት መንገድ ላይ ያለው ብርሃን ነው። የእኩለ ሌሊት ጩኸት የመጀመሪያው ብርሃን መንገዱን ያበራል፤ መንገዱንም ወደ ላይ የሚመራው የእርሱ “ክቡር ቀኝ ክንድ” ብርሃን ነው።

“እኔ በብርሃን የተከበብሁ እንደሆንሁ፣ ከምድርም ላይ ወደ ላይ ወደ ላይ እየተነሣሁ እንዳለሁ ተመሰለኝ። በዓለም ውስጥ ያሉትን የምጽአት ሕዝብ ለማየት ዞር ብዬ ተመለከትሁ፤ ነገር ግን ልገኛቸው አልቻልኩም፤ በዚያን ጊዜ አንድ ድምፅ፣ ‘እንደገና ተመልከት፣ ትንሽም ከፍ ብለህ ተመልከት’ አለኝ። በዚህም ጊዜ ዓይኖቼን ወደ ላይ አነሣሁ፣ ከዓለም በላይ ከፍ ብሎ የተዘረጋ ቀጥተኛና ጠባብ መንገድ አየሁ። በዚህ መንገድ ላይ የምጽአት ሕዝብ በመንገዱ ሩቅ ጩፍ ወዳለቸው ከተማ እየተጓዙ ነበር። በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው የተቀመጠ ደማቅ ብርሃን ነበራቸው፤ መልእክም ይህን ብርሃን ‘የእኩለ ሌሊት ጩኸት’ እንደሆነ ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፤ እንዳይሰናከሉም ለእግራቸው ብርሃን ይሰጥ ነበር።”

“ዓይናቸውን ከፊታቸው በነበረው፣ ወደ ከተማይቱም በሚመራቸው በኢየሱስ ላይ አጥብቀው ካኖሩ፣ ይህን ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶች ደከሙ፣ ከተማይቱም እጅግ ሩቅ መንገድ እንደሆነች ተናገሩ፤ ከዚህ በፊትም ገብተውባት እንደሚሆን ጠብቀው ነበር። ከዚያም ኢየሱስ የክብሩን ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም የወጣ ብርሃን በአድሼንት ቡድኑ ላይ ይወዛወዝ ነበር። እነርሱም ‘አሌሉያ!’ ብለው ይጮኹ ነበር። ሌሎች ግን በድፍረት ከኋላቸው ያለውን ብርሃን ካዱ፣ እስከዚያ ድረስም ያወጣቸው እግዚአብሔር እንዳልሆነ ተናገሩ። ከኋላቸው ያለው ብርሃን ጠፋ፣ እግራቸውንም በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተወ፤ ተሰናከሉም፣ ምልክቱንና ኢየሱስንም ከዓይናቸው አጡ፣ ከመንገዱም ወደ ታች ወዳለው ወደ ጨለማውና ክፉው ዓለም ወደቁ።” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ክርስቶስ የክብሩን ክንዱን በሚያነሣበት ጊዜ፣ ሕዝቡን የመምራት ሥራውን እንደ ምልክት ለማሳየት “እጁን” ይጠቀማል። በነሐሴ 11 ቀን 1840 የወረደውን የመጀመሪያውን መልእክ ከሁለተኛው መልእክ መምጣት ጋር በአንድነት ስናያይዝ፣ ሁለቱም መላእክት በእጃቸው መልእክት እንደያዙ እናገኛለን።

“በምድር ላይ በመካሄድ ላይ ባለው ሥራ ላይ ሰማይ ሁሉ ያሳየውን ፍላጎት አሳየኝ። ኢየሱስ ኃያል መልእክ ወደ ታች ወርዶ የምድርን ነዋሪዎች ለሁለተኛው መገለጡ እንዲዘጋጁ እንዲያስጠነቅቃቸው ላከ። መልእኩም በሰማይ ከኢየሱስ ፊት ሲወጣ፣ እጅግ የበራና የከበረ ብርሃን በፊቱ ይቀድም ነበር። ተልእኮውም ምድርን በክብሩ እንዲያበራና ሰውን ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ቍጥ እንዲያስጠነቅቅ እንደ ሆነ ተነገረኝ። ...”

“ሌላ ኃያል መልእክ ወደ ምድር እንዲወርድ ተልኮ ነበር። ኢየሱስ በእጁ ጽሑፍ አኖረለት፤ ወደ ምድርም በመጣ ጊዜ፣ ‘ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች’ ብሎ ጩኸ። ከዚያም የተስፋ መቁረጥ ያጋጠማቸውን ሰዎች እንደገና ዓይኖቻቸውን ወደ ሰማይ ሲያነሡ፣ የጌታቸውን መገለጥ በእምነትና በተስፋ ሲጠባበቁ አየሁ። ነገር ግን ብዙዎች እንደተኙ ባሉ ድንዛዜ ሁኔታ ውስጥ እንደቆዩ ታየኝ፤ ሆኖም በፊታቸው ላይ የጥልቅ ሐዘን ምልክት ማየት ቻልሁ። የተስፋ መቁረጥ ያጋጠማቸው ሰዎች ከቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ እነርሱ በመዘግየቱ ዘመን ውስጥ እንዳሉ፣ የራእይንም ፍጻሜ በትዕግሥት መጠበቅ እንዳለባቸው አዩ። በ1843 ጌታቸውን እንዲጠባበቁ ያደረጋቸው ያው ማስረጃ፣ በ1844 ደግሞ እርሱን እንዲጠብቁት

አስጠበቃቸው። ነገር ግን በ1843 እምነታቸውን የለየው ያ ኃይል በአብዛኞቹ ዘንድ እንዳልነበረ አየሁ። የደረሰባቸው ተስፋ መቁረጥ እምነታቸውን አዳክሞት ነበር።” Early Writings, 246, 247.

ሁለቱም መላእክት በአንድነት አንድ ምልክት የሚሆኑት ከሦስቱ መላእክት መካከል ናቸው፤ ስለዚህ በሚወክሉት መልእክት ረገድ ይጣጣማሉ፤ ሆኖም እያንዳንዱ የራሱን ልዩ መልእክት ይወክላል። ሁለቱም መላእክት በእጃቸው “ጽሕፈት” አላቸው፤ ይህም ፈተናን ይወክላል። “የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ከሦስተኛው መላእክት ጋር በትይዩ መሄድ አለባቸው።”

እግዚአብሔር የራእይ 14 መልእክቶችን በትንቢት መስመር ውስጥ ስፍራቸውን ሰጥቶአቸዋል፤ ሥራቸውም እስከዚህ የምድር ታሪክ ፍጻሜ ድረስ መቁረጥ የለበትም። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት መልእክቶች አሁንም ለዚህ ዘመን እውነት ናቸው፤ ከዚህም በኋላ ከሚከተለው ጋር በትይዩ ሊሄዱ ይገባቸዋል። ሦስተኛው መልእክት ማስጠንቀቂያውን በታላቅ ድምፅ ያውጃል። “ከዚህ በኋላም፣” ዮሐንስ እንዲህ አለ፣ “ሌላ መልእክት ታላቅ ሥልጣን እያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች።” በዚህ ብርሃን ውስጥ፣ የሦስቱም መልእክቶች ብርሃን ተዋህዶ ይገኛል። The 1888 Materials, 803, 804.

ሴስተር ዋይት ሦስተኛውን መልእክት የራእይ አሥራ ስምንት መልእክት መሆኑን ትገልጻለች፤ እንዲሁም የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ከራእይ አሥራ ስምንት ሦስተኛው መልእክት የሚወክለው ትንቢታዊ ታሪክ ጋር በትይዩ መሄድ እንዳለባቸው ትገልጻለች። ስለዚህ፣ በ1840 አገስት 11 የመጀመሪያውን መልእክት መውረድ ከ9/11 ጋር ታስተካክላለች፤ እንዲሁም የራእይ አሥራ ስምንት መልእክት “ሦስተኛው መልእክት” መሆኑን ትለያለች። ሦስተኛው መልእክት ከሦስቱ የመጨረሻው ሲሆን፣ በመጀመሪያው የተምሳሌት ሆኖ ተቀርጾአል፤ በዚህ ምክንያት ሴስተር ዋይት የመጀመሪያው መልእክት ተልእኮ ከራእይ አሥራ ስምንት መልእክት ተልእኮ ጋር ፍጹም ተመሳሳይ እንደነበረ ታሳውቀናለች፤ ምክንያቱም የሁለቱም መላእክት ተልእኮ “ምድርን በክብሩ ማብራት” ነበር።

“ሰባቱ ነገድጓዶች” በመጀመሪያውና በሁለተኛው መላእክት ታሪክ ውስጥ ያሉ ክስተቶች የተለዩ መደበኛ መለያዎቻችን ይወክላሉ፤ እነዚህም በሦስተኛው መላእክት ታሪክ ውስጥ ደግመው የሚከሰቱ ናቸው። መንፈሳዊ መነሳሳት እነዚህን ታሪኮች “መስመር በላይ መስመር” በማድረግ ስናስተካክላቸው፣ በ1840 የመጀመሪያው መላእክት መውረድ በ9/11 ከእርሱ መውረድ ጋር እንደሚተያይዝ መርቶናል። ይህም ከሁለት ምስክሮች ጋር ሊበላ የሚገባውን የፈተና መልእክት ይለይታል፤ እንዲሁም ከመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ጋር አንድ ተስፋ መቁረጥን ያስተካክላል።

“ሰባቱ ነገድጓዶች” በብስጭት የሚጀምርና በከፍ ያለ ብስጭት የሚያበቃ የትንቢታዊ ዘመንን ይወክላሉ። የመጀመሪያው መልእክት መውረድ ያለው ትንቢታዊ መስመር ከሁለተኛው መልእክት መምጣት ጋር በሚዛመድበት ጊዜ፣ “የእውነት አወቃቀር” ያመነጫል። እውነት በሦስት ደረጃዎች እንደሚገለጽ ተወስኗል፤ የመጀመሪያውና የመጨረሻው አንድ ናቸው፤ መካከለኛው ደረጃ ግን ዓመፅን ይወክላል። የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መላእክት ከዚህ ንድፍ ጋር ማስማማት፣ ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው መላእክት የተገነባ አወቃቀር ያፈራል፤ ይህም የራእይ አሥራ ስምንትን ሦስተኛ መልእክት ያብራራል፤ እናም የራእይ አሥራ ስምንት ሦስተኛው መልእክት የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት ጥምረት ነው።

የራእይ አሥራ ስምንት ሦስተኛው መልእክት ከሁለት ድምፃች የተዋቀረ ነው። የመጀመሪያው ድምፅ በ9/11 የኒው ዮርክ ሕንጻዎች በወደቁበት ጊዜ ተፈጻሚ፤ የቁጥር አራት ሁለተኛው ድምፅ ደግሞ የእሁድ ሕግ ነው። ከ9/11 ጀምሮ እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ባለው ወቅት ውስጥ፣ የራእይ አሥራ ስምንት ሦስተኛው መልእክት የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መላእክት ጥምረት ይወክላል። ይህ እንደ ሆነ ስለዚህ፣ የእነዚያን ሁለት መላእክት ታሪክ “መስመር በላይ መስመር” በመጠቀም የራእይ አሥራ ስምንት ሦስተኛውን መልእክት ታሪክ

ለመወከል ማድረግ—የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልእክ ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው መልእክ ጋር ማስተካከል ነው።

ሁለት መላእክት ወደ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ይደርሳሉ፤ ሁለቱም መላእክትም በትንቢታዊ ሁኔታ የተያያዙ ናቸው፤ ሁለቱምም በመልእክ እጅ ያለ የፈተና መልእክት አላቸው። በመስመር ውስጥ ቀጥሎ የተወከለው የመንገድ ምልክት የዕንባቆም ጽላቶች ነው፤ ይህም በቀጥታ ከእግዚአብሔር እጅ ጋር የተያያዘ ነው። በመጀመሪያው መልእክ መስመር ውስጥ የ1843 ገበታ በ1842 ዓ.ም. ግንቦት ወር ተዘጋጀ፤ በሁለተኛው መልእክ መስመር ግን ገበታ አልነበረም። ገበታው በሁለተኛው መልእክ መድረስ ላይ አብቅቶ ነበር። በሁለተኛው መልእክ መስመር ውስጥ ያለው የዕንባቆም ጽላት የመንገድ ምልክት፣ በ1843 ገበታ ቁጥሮች ውስጥ ካለ ስህተት ላይ የእግዚአብሔር እጅ መወገድ ነው።

እጁ በመጀመሪያው መልእክ የመንገድ ምልክት ውስጥ ያለውን ስህተት ሸፈነ፤ እና ያው እጁ በሁለተኛው መልእክ መስመር ውስጥ በዚያው የመንገድ ምልክት ተወገደ። ስለዚህ፤ በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክ ትይዩ መስመሮች ውስጥ ያለው የዕንባቆም ጽላቶች የመንገድ ምልክት ሁለት ደረጃዎችን ይወክላል። በመጀመሪያው ደረጃ እጁ ስህተትን ይሸፍናል፤ በዕንባቆም ጽላቶች የመንገድ ምልክት ዘመን መጨረሻም እጁን ያነሣል። የመቆየት ጊዜ በሁለተኛው መልእክ መምጣት ጀመረ፤ የመቆየት ጊዜውም እጁን በማንሣት ጀምሮ በተራማጅ ሁኔታ ይፈጸማል። የዕንባቆም ጽላቶች የመንገድ ምልክት በመጀመሪያው በክርስቶስ እጅ የተለየ፤ በመጨረሻውም በእጁ የሚደመደም የጊዜ ዘመንን ይወክላል።

ሁለት እጆች በመጀመሪያው ቅር መሰኘት ላይ ተለይተው ይታያሉ፤ ሁለቱም ሊወሰድና ሊበላ የሚገባ የፈተና መልእክት አላቸው። ከዚያም መሠረታዊ እውነቶችን የሚወክል የትንቢታዊ ጊዜ ዘመን ይጀምራል፤ ይህም በእግዚአብሔር እጅ መሸፈን ተጀምሮ በእርሱ እጅ መግለጥ ይጠናቀቃል። ቀጣዩ የመንገድ ምልክት የኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ነው፤ በዚያም በእኩለ ሌሊት የተነሣው ጩኸት የክርስቶስን እጅ ተከትለው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ስፍራ የሚገቡትን ይለያያልና ያነጻጽባል።

ክርስቶስ ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ በገባ ጊዜ፣ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ ዘመን ከእንግዲህ እንደማይኖር ማለ። እርሱ እንዲሁ በሦስተኛው መልእክ ታሪክ ውስጥ የሚደገምን፣ የመጀመሪያዎቹን ሁለት መላእክት ታሪክ የሚወክሉትን “ሰባቱ ነገድጓዶች” ገና አትሞ ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ያሉትን ትንቢቶች እንዳተመው ሁሉ፣ “ሰባቱን ነገድጓዶች” አተመ። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት፣ ከሦስቱ ምሳሌያዊ የዘመን ወቅቶች በመጀመሪያው ላይ፣ ክርስቶስ ሁለቱንም እጆቹ ወደ ሰማይ ያነሣል፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ መበተን በሚፈጸምበት ጊዜ፣ “የተደነቁባቸው ሰዎች” የሚሆኑት ይነጻሉ እና እንደ መሥዋዕት ይከፍ ዘንድ ያውጃል። አሁን እየተመለከትነው ያለው የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክ አወቃቀር፣ በምሳሌያዊ መልኩ በእያንዳንዱ እርምጃ የእግዚአብሔርን እጅ ያሳያል።

እርሱ እውነትን በሚሸፍን ጊዜ ተስፋ መቁረጥ ይፈጠራል፤ እጁንም በሚያነሣ ጊዜ ብርሃን ይወጣል፤ ያም ብርሃን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ብርሃን ነው። ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ እስከ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለው ታሪክ የአልፋና የአሜጋ ፈርማ ይሸከማል፤ በእውነትም አወቃቀር ውስጥ ተቀምጦ ተገልጦአል። መጀመሪያው መጨረሻውን ይወክላል፤ በሁለቱም ተስፋ መቁረጦች መካከል ያለውም የመንገድ ምልክት የሐበቁቅ ጽላቶች መታተምና መፈታት የሚያሳየውን ውጤት ያሳያል፤ ይህም የኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች መፈታት ሲሆን፣ ከእሱድ ሕግ በፊት ቤተ መቅደሱ የሚሠራበትን መሠረት ይወክላል፤ ፍጹሙ ቤተ መቅደስም ከተራሮች ሁሉ በላይ በሚነሣበት ጊዜ ይህ ይፈጸማል። በእውነት ቃል ውስጥ ያለው መካከለኛው የመንገድ ምልክት ዓመፅን ይወክላል፤ በስንዴና በእንክርዳድ የመጨረሻ መለየት በተወከለው ታሪክም የሰነፎች ደናግል ዓመፅ ይገለጣል።

በእንባቆም ሰሌዳዎች የተወከለው አመፅ እየተራመደ የሚገለጥ እንደሆነ ተወክሏል፤ ምክንያቱም እርሱ አንድ ብቻ የመንገድ ምልክት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር እጅ እንደተወከለ የተወሰነ መጀመሪያና መጨረሻ ያለው ዘመን ነው። የእግዚአብሔር እጅ በመጀመሪያው ቅር መሰኘት ላይ ሁለት ጊዜ አለ፤ ምክንያቱም ሁለት መላእክት አሉ፣ ሁለቱም በእጃቸው መልእክት የያዙ። የሚቀጥለው የአመፅ የመንገድ ምልክት የመጀመሪያና የመጨረሻ እጅ አለው፤ ስለዚህ በትንቢታዊ ባህርያቱ ውስጥ እርሱም ሁለት እጆች አሉት። ሦስተኛው የታላቁ ቅር መሰኘት የመንገድ ምልክት፣ ሰባቱ ነገድዳዶች የታተሙበት በዚያው ክፍል፣ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት እንደነበረው፣ ክርስቶስ እጁን አንሥቶ ወደ ሰማይ ሲሞል ያሳያል። መልአኩ እኛ አሁን እየተመለከትናቸው ያሉትን የመጀመሪያዎቹ ሁለት መላእክት ትንቢታዊ መዋቅር ፍጻሜ በሚያመለክትበት በዚያው ነጥብ ላይ፣ የትንቢታዊ ጊዜን ተፈጻሚነት ያበቃል፤ እንዲሁም እርሱ እጁን አንሥቶ ሳይሆን ሁለቱንም እጆቹን አንሥቶ ባለበት በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ካለው ተመሳሳይ ክፍል ውስጥ ራሱን ያቆማል።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት በኋለኛው ዘመን የሚፈቱ ሦስት ትንቢታዊ ዘመናት አሉ፤ ምክንያቱም ይህ በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰው ነው። በዳንኤል የመጨረሻው ጫፍ የደረሰ ራእይ ውስጥ መጀመሪያ የተጠቀሰው፣ የእግዚአብሔርን የቀረውን ሕዝብ የሚወክለው ዳንኤል፣ ነገሩንም ራእዩንም ሁለቱን እንደ ተረዳ ነበር። በዳንኤል የተመዘገበው የመጨረሻው ነገር ደግሞ፣ እነዚያ አስተዋዮች ተብለው በሚለዩት በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የመጨረሻውን መነቃቃትና ተሐድሶ ለማምጣት የዕውቀት መጨመር በይሁዳ ነገድ አንበሳ እንዴት እንደ ተጠቀመበት ነው። እርሱም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ያሉትን “ሦስቱን ዘመናት” ከመፍታቱ ጋር በተያያዘ፣ በራእይ ውስጥ ያሉትን “ሰባቱን ነገድዳዶች” በመፍታት የሕዝቡን መታተም ያከናውናል።

ኢየሱስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ኃይል በሚበተንበት የሦስት ቀን ተኩል ትንቢታዊ ቀናት መጨረሻ ላይ “ድንቆች” ሁሉ እንደሚፈጸሙ ሲገልጽ፣ በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ያለው በመንገዶች ላይ የነበረው የሞት ሦስት ቀን ተኩል የተፈጸመበትን ጊዜ፣ እርሱም ሐምሌ 2023ን እየለየ ነው። አሁን ድንቆቹ የእሑድ ሕግ ከመጣ በፊት ይፈጸማሉ። እርሱ አንድ እጅ ሳይሆን ሁለቱንም እጆች በማንሣት ሐምሌ 2023ን ምልክት አደረገ። ይህን በማድረግ በሚለራውያን ታሪክ ካለው ስህተት እጁን ባነሣበት ጊዜ እንደተደረገው፣ የመዘግየትን ጊዜ ፍጻሜ እያመለከተ ነበር። የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በሚለራውያን የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ እንደ ምሳሌ ሆኖ በሐምሌ 18፣ 2020 ተከሰተ፤ ከዚያም የመዘግየት ጊዜ ተጀመረና በሐምሌ 2023 ቀሪ ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እስኪዘረጋ ድረስ ቀጠለ።

የመጀመሪያው ቅሬታ በእግዚአብሔር እጅ ስህተትን በመሸፈን ይወከላል፤ ይህም ለሚለራውያን ከጥቅምት 22 ቀን 1844 ይልቅ 1843 ዓመቱን መለየታቸው ነበር። ያ ቅሬታ በምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አሥራ ሁለት ውስጥ ይወከላል። የመጀመሪያው ቅሬታ በእጁ ስህተቱን በመሸፈን ይወከላል፣ እናም ወደ መጀመሪያው ቅሬታ በደረሱት ሚሊራውያን ተመስሏል። በቁጥር አሥራ ሁለት ያለው ቃል “ይደርሳል” የሚለው ነው። ወደ 1335 የሚጠብቅና “የሚደርስ” ብፁዕ ነው፤ ወደ ሚያዝያ 19 ቀን 1844 ቅሬታ “የሚደርስ” ብፁዕ ነው። “ይደርሳል” ተብሎ የተተረጎመው ቃል “መንካት” ማለት ነው። ሚሊራውያን 1843 ዓመት 1844 ዓመትን በነካ ጊዜ የመጀመሪያቸውን ቅሬታ ተለማመዱ። የዳንኤል አሥራ ሁለት ቁጥር አሥራ ሁለት ሁለቱንም የመጀመሪያ ቅሬታዎች ማለትም የሚያዝያ 19 ቀን 1844 ቅሬታን ይለያል፤ ነገር ግን በበለጠ ቀጥታ መልኩ የሐምሌ 18 ቀን 2020 የመጀመሪያውን ቅሬታ ይለያል።

በፍጻሜው ዘመን ዕውቀት በሚበዘበትና የስንዴውን ከእንክርዳዱ የመጨረሻ መለየት በሚፈጽምበት ጊዜ ከሚፈቱት ከሦስቱ የትንቢት ዘመናት ውስጥ የመጀመሪያው የትንቢት ዘመንና የመጨረሻው የትንቢት ዘመን፣ መቶ አርባ አራቱ ሺህን የሚያትም የትንቢታዊ ብርሃን መፈታቱን እንደሚለይ የሚያሳይ፣ አንድና ተመሳሳይ የትንቢት ዘመን ነው።

የሰባተኛው ቁጥር የመጀመሪያው ዘመን በራጅይ አሥራ አንድ ውስጥ የተጠቀሱት ሦስት ቀንና እኩሌታ ቀን የመበተን ፍጻሜ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ነው፤ በአንቀጽ አሥራ ሁለት ያለውም ዘመን የዚያው መበተን መጀመሪያ በ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 ነው። አልፋና ኦሜጋ በዳንኤል አሥራ ሁለት ውስጥ የሰባቱን ነገድዳዶች ታሪክ ከ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 ቀን ተስፋ መቁረጥ የሚጀምርና ከዚያ በኋላ ሦስት ተምሳሌታዊ ቀንና እኩሌታ ቀን ሲያልፉ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ የሚፈጸም ታሪክ እንደሆነ ምልክት አድርጎ ነበር። እንዲሁም አልፋና ኦሜጋ የመጨረሻውን የመዘግየት ጊዜ መጀመሪያና ፍጻሜ በምልክት ሲያደርግ፣ ወደ ሰማይ ያነሣቸው እጆቹ አንድ እጅ ሳይሆን ሁለቱንም እጆቹ ነበሩ፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚኖርም አምላክ ማለ።

የሰው ልጅ የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ፣ ክርስቶስ አብራምን በመጀመሪያ በተስፋ በጠራበትና ከዚያም ተስፋውን በመሐላ ባረጋገጠበት ጊዜ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ታሪክ ከፍተኛ ክስተቱ በጀመረበት ስፍራ ራሱ ከአብ ጋር መሐላ እያደረገ ነው። ጫማህን አውልቅ፤ በቅዱስ መሬት ላይ ነህ!

ከሦስቱ ትንቢታዊ ዘመናት መካከል ያለው መካከለኛው ፊደል በቁጥር አስራ አንድ በተወከለው 1290 ዓመታት ውስጥ የተገለጠው የአብራምና የጳውሎስ የቃል ኪዳን የ430 ዓመታት የዘመን ትንቢት የኦሜጋ ፍጻሜ እንጂ ሌላ አይደለም። ቁጥሩ በሚለራዊ ግንዛቤ ሲቀረጥ ለጳውሎስና የዝግጅት ሠላሳ ዓመታት ጊዜ መኖሩን፣ ከዚያም የሚከተለውን 1260 ዓመታት የጳውሎስ ስደት መኖሩን ያመለክታል። የአብራም 430 ዓመታት በአንድ የተወሰነ ሕዝብ ውስጥ ባርነትንና ነጻ መውጣትን ይወክላሉ፤ ይህም ከመጀመሪያዎቹ ሠላሳ ዓመታት ጋር ተያይዞ ጌታ ከአብራም ጋር ወደ ቃል ኪዳን መግባቱን ይወክላል። ለካህናቱ የሠላሳ ዓመት ዝግጅት በ1989 በዘመኑ ፍጻሜ ጀመረ፤ እነዚህም ሠላሳ ዓመታት በእሑድ ሕግ ያበቃሉ፤ በዚያም ጊዜ ቁጥሩ የጥፋት ርኩሳት እንደሚቆም ይገልጻል። ከዚያም ከዮሐንስ በራጅይ አሥራ ሦስት ውስጥ ካሉት 42 ምሳሌያዊ ወራት ጋር ተሰልፎ ለ1260 ምሳሌያዊ ዓመታት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያሳድዳል።

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የተሐድሶ እንቅስቃሴ በ1989 ተጀመረ፤ ይህም ጌታ በእሑድ ሕግ የሚጀምረው በእኩሌ ሌሊት ቀውስ ጊዜ ለማገልገል ክህነትን የማዘጋጀት ሥራውን ሲጀምር ነበር። አልፋና ኦሜጋ በሂዴቅል ውኃ ላይ ቆሞ ሁለቱንም እጆቹ ወደ ሰማይ አነሣ። ከጁላይ 18, 2020 እስከ ጁላይ 2023 ያለው መበተን በተፈጸመ ጊዜ፣ ክርስቶስ መለኮቱን ከሰብአዊነት ጋር ከማዋሐድ ሥራው ጋር የተያያዙ ድንቆች እንደሚፈጸሙ ሲምል ነበር።

ይህ በሰባቱ ነገድዳዶች ቅደም ተከተል ውስጥ ያለው የምዕራፍ አሥር ተመሳሳይ መግለጫ ነው፤ ምክንያቱም እርሱ በዚያ የጊዜውን ትንቢታዊ ተግባራዊነት ብቻ አላበቃም፤ ነገር ግን ደግሞ በሰባተኛው መለከት ድምፅ መሰማት ዘመን የእግዚአብሔር ምስጢር እንደሚፈጸም ገልጦ አሳወቀ። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ያለው ተመሳሳይ ክፍል፣ መበተኑ በ2023 ጁላይ ሲያበቃ፣ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደረገው ማኅተም መፈጸሙ እንደሚጠናቀቅ ይለያል፤ ይህም ክርስቶስ በሁለቱም ተመሳሳይ ክፍሎች እጁን አንሥቶ ሲምል ጋር የተገጣጠመው የሰባተኛው መለከት ድምፅ መሰማት የሚወክለው ነው።

የዳንኤል አስራ ሁለት ያለው ሰስት እጥፍ መልእክት የመጀመሪያው ትንቢታዊ ዘመንና የመጨረሻው ትንቢታዊ ዘመን የአልፋና የኦሜጋ ምልክት ይዟል። የቁጥር ሰባት የመጀመሪያው ዘመን ቁጥር አስራ ሁለት መጀመሪያ እንደሚያደርገው ያውኑ ያንኑ ዘመን ፍጻሜ ይለያያል። በቁጥር ሰባትና በቁጥር አስራ ሁለት መካከል፣ ከ1989 ጀምሮ እስከ የምሕረት ደጅ መዘጋት ድረስ ያለው የዘመኑ መጨረሻ ታሪክ ተወክሏል። በቁጥር ሰባት ያለው የአልፋ ዘመንና በቁጥር አስራ ሁለት ያለው የኦሜጋ ታሪክ መካከል፣ ከእሑድ ሕግ ጀምሮ ሚካኤል እስኪቆም ድረስ ያለው የሰው ዘር የመጨረሻ አመፅ ተወክሏል፤ እንዲሁም ሚካኤል የሚቆምበት በዚያው ምዕራፍ ውስጥ ተወክሏል።

የመካከለኛው ዘመን ዓመፅ በመሠረቱ የዓመፅ ውጫዊ ታሪክ ነው፤ ነገር ግን የመጀመሪያዎቹ ሠላሳ ዓመታት በሚቀጥለው 1260 ዘመን የተወከሉትን ውጫዊ ኃይሎች በቀጥታ የሚጋፈጡትን ካህናት የዝግጅት ውስጣዊ ታሪክ ናቸው።

መካከለኛው ዘመን የዕብራይስጡ ፊደላት አሥራ ሦስተኛው ፊደል የሚወክለውን ዓመፅ ይወክላል፤ ደግሞም ምርጫ የሚቆይበት ሳለ በምድር ፕላኔት ላይ ያለውን የታላቁ ተጋድሎ የመጨረሻ ውጊያ ሲያቀርብ ከውስጣዊው ጋር ይቀላቀላል። ይህ የውጫዊና የውስጣዊ ጥምረት ደግሞ በሂደቱ ወንዝ የተወከለው የዳንኤል የመጨረሻ ራእይ መልእክት ነው፤ እርሱም ደግሞ የአልፋና የአሜጋ ፊርማ የተሸከመው እና በእውነት አወቃቀር ላይ የተገነባው ሦስቱ ምዕራፍ ናቸው። የመጀመሪያውና የመጨረሻው ምዕራፍ ለዘላለም እንደሚያበሩ ኮከቦች ተወክለው የቀረቡትን የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ይናገራሉ። የዓመፅ መካከለኛው ምዕራፍ በቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ ከ1290 ዓመታት ጋር የተወከለውን ያንኑ ታሪክ ይለይታል፤ ይህም በዚያው አወቃቀር ውስጥ ያለው መካከለኛ ቁጥር ነው።

ክርስቶስ በትንቢታዊው መዋቅር ውስጥ እጁን ሲጠቀም ብዙ እውነቶችን ይወክላል፤ ነገር ግን ሕዝቡን የሚመራበትን መንገድም ይወክላል። የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር መፈታት ጀመረ። ይህ መፈታት የሰባቱን ነገድጓዶች መፈታት እና በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ እንደተወከለው መልእክቱን መፈታት ያካትታል። ይህ መፈታት በ1989 የጀመረና በእሑድ ሕግ የሚፈጸም በቁጥር አርባ የተደበቀው ታሪክ ውስጥ ይፈጸማል። በዚያ ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ ይታተማል፤ እነርሱም የሚታተሙት በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ነው። የመንፈስ ቅዱስ የመጨረሻው መፍሰስ በራእይ ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ተለይቶ ይገለጻል፤ በዚያም እንደ ሰባተኛው፣ ስለዚህም እንደ መጨረሻው ማጎተም ተወክሎአል። ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ በራእይ ምዕራፍ አምስት በሰባት ማጎተሞች የታተመውን መጽሐፍ ለመክፈት ድል ነሣ።

ስድስተኛው ማጎተም በስድስተኛው ምዕራፍ መጨረሻ ላይ ጥያቄን አስነሣ፤ ይህም ለኃጢአት ምልጃ ከእንግዲህ በኋላ በማይኖርበት ዘመን ማን መቆም እንደሚችል የሚጠይቅ ነበር።

ለታላቁ የቁጥው ቀን ደርሶአል፤ ማንስ መቆም ይችላል? ራእይ 6፡17።

ቀጣዩ ምዕራፍ፣ ወይም ቀጣዩ ቁጥር ማለት ትችላላችሁ፣ በእሑድ ሕግ ቀውስ ወቅት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚሰበሰቡትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታላቁን ሕዝብ መታተም ያስተዋውቃል። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ለስድስተኛው ማጎተም ጥያቄ መልስ ናቸው። በሰባተኛው ምዕራፍ ከተገለጹ በኋላ፣ ከዚያም ስምንተኛው ምዕራፍ ሰባተኛውና የመጨረሻው ማጎተም እንደተነሣ ይገልጻል።

ሰባተኛውንም ማጎተም በከፈተ ጊዜ፣ በሰማይ እንደ ግማሽ ሰዓት ያህል ጸጥታ ሆነ። በእግዚአብሔርም ፊት የቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ለእነርሱም ሰባት መለከቶች ተሰጡአቸው። ሌላም መልእክት የወርቅ ዕጣን ማንደጃ ይዞ መጥቶ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቁ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ሁሉ ጸሎት ጋር ያቀርበው ዘንድ ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ፣ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ሆኖ፣ ከመልእኩ እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ወጣ።

መልእኩም ጥናት ማቃጠያውን ወስዶ፣ ከመሠዊያው እሳት ሞላው፤ ወደ ምድርም ጣለው፤ ድምፆችና ነገድጓዶችና መብረቆችና ርዕደ ምድርም ሆኑ። ራእይ 8፡1-5።

በኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስት ውስጥ እንደ “ፍም” የተወከለው “እሳት”፣ እህት ዋይት የማንጻት ምልክት መሆኑን የምታመለክተው፣ ከመሠዊያው ተወስዶ ወደ ምድር ይጣላል። በጳንጤቆስጤ ቀን ከሰማይ የወረደው “እሳት” እንደ “እሳት ልሳኖች” ተወክሎ ነበር። “እሳት” የቃል ኪዳን መልእክተኛ የሌዊን ልጆች ለማንጻት የሚጠቀመው ነው።

“መንፈያው በእጁ ነው። አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል። ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል።”
ማቴዎስ 3:12። ይህ ከማጥራት ዘመናት አንዱ ነበር። በእውነት ቃላት ገለባው ከስንዴው እየተለየ ነበር።
ተግሣድን ለመቀበል እጅግ ከንቱና ራሳቸውን የሚያጸድቁ ስለነበሩ፣ የትሕትናንም ሕይወት ለመቀበል
ዓለምን እጅግ የሚወዱ ስለነበሩ፣ ብዙዎች ከኢየሱስ ተመለሱ። ዛሬም ብዙዎች ይህንን ነገር እያደረጉ
ናቸው። ነፍሳት ዛሬ በቅፍርናሆም ምኩራብ ያን ጊዜ እነዚያ ደቀ መዛሙርት እንደተፈተኑ እንዲሁ
ይፈተናሉ። እውነት ወደ ልብ በሚደርስ ጊዜ፣ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንደሚይስማማ
ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ፍጹም ለውጥ እንዳስፈለገ ያያሉ፤ ነገር ግን ራስን የሚክድውን ሥራ
ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥ ጊዜ ይቆጣሉ። ‘ይህ ቃል ከባድ ነው፤
ማንስ ሊሰማው ይችላል?’ በማለት ያጉረመርማሉና ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን እንደተዉት እንዲሁ
ተሰናክለው ይሄዳሉ።” የዘመናት ምኞት፣ 392።

እሳት በኤልያስ መሥዋዕት ላይ የወረደው ነበር፤ እንዲሁም በጌዴዎን ለመልአኩ ባቀረበው መሥዋዕት ላይ
እንደ ሆነው። የመንጻት “እሳት” የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ ምክንያቱም ቅዱስ መደረግ በቃሉ መቀደስ ማለት
ነውና። ሰባተኛው ማህተም በሚፈታበት ጊዜ ወደ ምድር የሚጣለው “እሳት” በኋለኛው ዘመን የሚገለጥ
የትንቢታዊው መልእክት ኃይል መጎናጸፍን ያመለክታል፤ ይህም በሰባተኛው መለኮት ድምፅ ጊዜ፣ በሰባቱ
ነጉድጓዶች የተወከሉት ክስተቶች የመጨረሻ ፍጹም ፍጻሜ ጊዜ፣ እንዲሁም እስከ ኋለኛው ዘመን ድረስ
ታትሞ በነበረው በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ባሉት ሦስቱ ትንቢታዊ ዘመናት የተረጋገጠ ነው።

ከሰው ልጅ የምህረት ጊዜ መዝጊያ በፊት ብቻ የሚፈታው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ—የሰባቱ ነጎድጓዶች
መፈታት፣ የሰባተኛው ማኅተም መወገድ፣ የዳንኤል አሥራ ሁለት መፈታት፣ እና በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር
አርባ ውስጥ ያለው የተሰወረ ታሪክ መፈታትን ያካትታል፤ ይህም መልአኩ በቀጭን በፍታ ልብስ
የተለበሰውን ሰው፣ “የእነዚህ ድንቆች ፍጻሜ ምን ይሆናል?” ብሎ የጠየቀበት በትክክል ያ ታሪክ ነው።

በቀጭን በፍታ የተለበሰው ሰው መልሶ እንዲህ አለ—በ2023 ዓ.ም. የሐምሌ ወር የመዘግየቱ ዘመን ፍጻሜ
ላይ በደረሰችሁ ጊዜ፣ ወደ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ታሪክ ደርሳችኋል።

እርሱ ደግሞ እንዲህ አለ—በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ያሉት ሦስት ተኩል ምሳሌያዊ ቀኖች መጨረሻ ላይ፣
በ1798 የተገለጸው የፍጻሜው ዘመን እንደ ምሳሌ እንደሚያመለክተው፣ ከዳንኤል መጽሐፍ የሆነ ትንቢታዊ
መልእክት ከታተመበት ይፈታ ነበር። ከዚያም፣ በሦስት ተኩል ምሳሌያዊ ቀኖች መጨረሻ የሚፈታው
እውነት፣ የዳንኤል መጽሐፍ መታተምንና መፈታቱን የሚለይና የሚገልጽ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ባሉት
በእነዚያ ዘጠኝ ቁጥሮች ውስጥ ይገኝ ነበር።

እነዚህን ነገሮች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ክርስቶስ ወደዚህ ምድር በመጣ ጊዜ፣ ከትውልድ ወደ ትውልድ የተለለፉ ወጎችና የሰው የቅዱሳን
መጻሕፍት ትርጓሜ፣ እውነትን እንደምትገኝ በኢየሱስ ውስጥ ከሰዎች ሰወሩ። እውነት ከብዙ ወግ ክምር
በታች ተቀብራ ነበር። መንፈሳዊው የቅዱሳን መጻሕፍት ጥልቅ ትርጉም ጠፍቶ ነበር፤ ምክንያቱም
በእምነት ማጣታቸው ሰዎች የሰማያዊውን መዝገብ በር ዘግተው ነበርና። ጨለማ ምድርን ሸፍኖ ነበር፣
እጅግም ያለ ጨለማ ሕዝቡን። እውነት ከሰማይ ወደ ምድር ተመልክታ ነበር፤ ነገር ግን የመለኮት
ማኅተም የተገለጠበት ስፍራ በምንም አልነበረም። እንደ ሞት ሬሳ መሸፈኛ ያለ ጭጋግ ምድርን በሙሉ
አድርጎ ነበር።”

“ነገር ግን የይሁዳ ነገድ አንበሳ አሸነፈ። የመለኮታዊ ትምህርትን መጽሐፍ የዘጋውን ማኅተም ከፈተ።
ዓለም ንጹሕና ያልተቀላቀለ እውነትን እንድትመለከት ተፈቀደላት። ጨለማን ለመገልበጥና ስሕተትን
ለመቃወም እውነት ራሷ ወረደች። ወደ ዓለም ለሚመጣ ሰው ሁሉ ብርሃን የሚሆነውን ብርሃን ይዞ
ከሰማይ አስተማሪ ተልኮ መጣ። እውቀትን፣ የትንቢትንም የማይናወጥ ቃል በጉጉት የሚፈልጉ ወንዶችና

ሴቶች ነበሩ፤ እርሱም በመጣ ጊዜ በጨለማ ስፍራ የሚያበራ ብርሃን እንደሆነ ነበር።” Spalding Magan, 58.

“ጳጳሮች እና ፈረሳውያን መጻሕፍት ቅዱሳትን ይተረጎማሉ ብለው ይናገሩ ነበር፤ ነገር ግን እነርሱ እንደ ራሳቸው ሐሳብና ወግ ይተረጎሙአቸው ነበር። ልማዳቸውና አባባላቸው እየጨመረ ይበልጥ ከባድ ሆኑ። በመንፈሳዊ ትርጉሙ የተቀደሰው ቃል ለሕዝቡ እንደ የታተመ መጽሐፍ፣ ለማስተዋልአቸው የተዘጋ ሆነባቸው።” Signs of the Times, ግንቦት 17, 1905.